

[Udenrigsministeren.]

Folkeforbundets 8de Delegeretforsamling forrige Aar, hvor det behandledes i andet Udvalg, der henviste det til Underudvalg, hvor det blev gjort til Genstand for indgaaende Drøftelser. Man naaede til sidst til Enighed om et Forslag, hvori ogsaa de fra dansk Side foreslaaede Ændringer blev optaget. Forslaget fremtræder som en Overenskomst i Stedet for en Protokol, og denne Ændring skyldes et Ønske fra den britiske Regerings Side, der fremsattes af konstitutionelle Grunde.

Idet jeg i øvrigt vedrørende Overenskomstens nærmere Indhold tillader mig at henvise til det foreliggende Forslag og de dertil knyttede Bemærkninger, skal jeg udtale, at Overenskomsten forpligter Staterne til at anerkende og eksekvere Voldgiftskendelser afsagte i Henhold til en særlig Voldgiftsaftale eller en almindelig Voldgiftsklausul, som falder ind under Protokollen af 1923, for saa vidt Kendelsen er afsagt paa et af de kontraherende Landes Omraader og mellem Personer, der er underkastet Parternes Jurisdiktion.

Det af Delegeretforsamlingen sidste Aar vedtagne Udkast til en Overenskomst blev straks undertegnet af en Række Lande. Fra dansk Side ønskede man imidlertid, førend dette fandt Sted, at forelægge det vedtagne Udkast for de før omtalte Ministerier.

Efter at saavel Ministeriet for Industri, Handel og Søfart som Justitsministeriet begge havde givet deres Tilslutning til, at Overenskomsten tiltraadtes fra dansk Side med det tidligere nævnte Forbehold, og da Regeringen ansaa det for betydningsfuldt, at Danmark deltager i det internationale Samarbejde paa dette Omraade, besluttede man at tiltræde Overenskomsten under Forbehold af Ratifikation.

Undertegnelsen fandt Sted den 26. Marts i Aar, og jeg anbefaler hermed det foreliggende Forslag om Danmarks Ratifikation af Overenskomsten til det høje Tings Velvillie.

Jefsen Christensen: Det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning fremtræder som et ønsket Supplement til Protokollen af 24. September 1923 angaaende Voldgiftsklausuler i Handelskontrakter, og det er, som det fremgik af den højtærede Udenrigsministers Udtalelser, gjort til Genstand for nøje Prøvelse, dels indenfor Landets egne Grænser i de forskellige Ministerier, dels i Genève i 1927. Jeg kan derfor ved

at læse Forslaget igennem ikke finde nogen som helst Betænkelse ved at anbefale det høje Ting at meddele sit Samtykke til Ratifikation af den af Regeringen den 26. Marts 1928 undertegnede Overenskomst angaaende Eksekution af Voldgiftskendelser afsagte i Udlandet.

Bramsnæs: Jeg kan paa mit Partis Vegne erklære, at vi er villige til at tiltræde det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning. Men inden dette sker, vil jeg dog gerne anmode om, at et Udvalg faar Lov til at behandle Spørgsmaalet, ikke fordi jeg har principielle Betæneligheder ved det, der her foreslaas, men fordi jeg gerne vilde have Lejlighed til at rette en Forespørgsel til den højtærede Udenrigsminister om visse tekniske Ting angaaende Overenskomsten. Jeg skal da tillade mig at anmode om, at Forslaget bliver henvist til et Udvalg.

Schovelin: Den ærede sidste Talers Henstilling kan jeg efter Omstændighederne kun beklage, da det forekommer mig, at der paa Landstingets Bord sjældent har ligget et Forslag, som er mere egnet til umiddelbart at føres ud i Livet. Det er i Virkeligheden et højt betydningsfuldt og særdeles gavnligt Forslag, der her er forelagt af den højtærede Udenrigsminister, og dets Vedtagelse vil være af allerstørste Betydning for Forretningsverdenen. Det er jo, som den højtærede Udenrigsminister strejfedes det, saaledes, at paa alle disse forskellige faglige Omraader er det international Skik, at man underkaster sig faglig Voldgift, og det er af største Betydning, at Voldgiftskendelserne kan være eksigible under alle Forhold. Det er naturligt, at man i saadanne Spørgsmaal, der har ren og skær forretningsmæssig og faglig Karakter, helst ser, at det ikke er Jurister, men Folk, som daglig beskæftiger sig med disse Forhold, der træffer de efter Omstændighederne ofte meget vanskelige Afgørelser.

Det er et saa betydningsfuldt Fremskridt, der her inaugureres, at enhver Standsning paa dets Vej vil være at beklage. Jeg giver dette Forslag til Rigsdagsbeslutning min allervarmeste Anbefaling.

Zahle: Jeg ved ikke, om jeg var enig med den ærede sidste Taler, for jeg kunde fra min Plads kun meget delvis høre, hvad det ærede Medlem sagde.

Jeg kan for mit Vedkommende ind-